

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

LILA BUREŠOVÁ: JE SRDCE MOJE...

Je srdce moje starý, dům, facada na spadnutí a na něm věčně tuberkula: "Zde byt je k pronajmutí."

Co lidi ohodí mimo něj a každý vážně praví: "Vždyť stále je jak lesárna, ten nemůže být zdravý!"

A jiný jenom podotkne na všechno přimlouvání: "Je to až někde v oblacích, tof trochu drabé, paní!"

Na, kedsi je až za světlem a v krovch svých houka, puchtějí okna odnesli a tof to jimi houka.

A větě, všechno na světě že dáni bych jen za to, kdybych si směle mohla říci: "Tak, šťastně pronajmuto!"

PRÍSPĚVKY PRO VÁLKU POSTÍŽENÉ KRAJANY.

Celkem odevzdáno ČNS. \$180.41
Př. Anna Kopecká, So. Omaha, Neb. 75
Minule oznámeno 8.50

Odevzdáno Č. N. S. ve schůzi dne 6. července, \$ 9.25
Jak z našich sbírek pro ubohé naše trpící krajanů zřejmě, tu se tyto stále menší. Vůak tam za mořem naši ale stále více a více trpí a osvobodovací akce dosud vyžaduje obětí. Proto, kdo jen trochu může, pomozte v době tak vážné jako jest tato, kde se jedná o bytí a nebytí.

NÁRODNÍ DISCIPLINA.

Je dobře známo, že Němci všemku nevěří, co kaizer diktuje, a však v každém případě potrobní se disciplině a protof jejich úspěch. Každá organizace, má-li býti úspěšná ve svém působení, toz nezbytně musí mítí svůj ráz discipliny; která však existuje a v ní je důležitá každá věc se nepodrobí pravidlům, toz zjistěte se nedodělá úspěchu, aniž má jaké války ve svém působení a nalézá opory v jnyech.

V našem českém životě spolko- věm je tomu bohůž tak, my náležme ku mnoha spolku a přijímáme na sebe povinnosti, aniž bychom měli nějakého úmyslu je splnití. Členové přijímají výhory a pak jeden člen musí veskeré práce vykonati a je-li úspěch a zdar podniknu, pro nějž výbor byl ustanoven, to každý se hned honosí, to výbor vykonal, ale vždyť opomené říci, "že bez jeho přičinění". Je-li však nezdár, to často práci onoho výboru sám ještě kritizuje. Toto se děje skoro v každém česko-americké spolku, více méně, neboť schází zde dostatečná disciplina a proto to živoření a neúspěch.

Čtvrtého července byla pořádná oslava prohlášení neovládnosti amerických států Česko-Národní Sdrůžení a pro tutož byl výbor ustanoven. Někteří výbori pracovali, připravili krásný program, byli získáni znamenití řečníci, ale návštěva byla slabá, vzor tomu, že Odbojka omažská čítá téměř 350 členů, sotva se dostavila hrstka. Tu bylo viděti nej-lépe nedostatky discipliny.

Ve sjezdu klubů Komenských bylo viděti to samé, výbori a zástupci tvořili téměř celó obecenstvo. Pokud nezavlaáne disciplina ve spolkové životě, nedodělá me se v národních podnikch kýžněného úspěchu.

V tomto případě beřme si příklad z Němců, a nich je vady na prvé místě úel a disciplina!

Nedostatek sebe-poznání a po-drobení se disciplině, stává Česku v pozadí politickém v této naší nové vlasti.

Národ je posuzován podle toho, jakou disciplinu zjevuje vůči svému vůdci.

Kdo sám nedovezte dbáti rozka- zů, nemůže býti generálem.

Důvera ve vůdce je nutná, tak též i disciplina. Jinak bude voj- sko samý generál, ale žádný kmán.

V zaděl vedor byla jsem mile

překvapena, uslyševši hlas po tele- fonu mé milé přítelkyně, pí. Anny Káralové z Verdigre, Neb., jež mně pravila, že právě přijela a to pro nemocnou vnučku, slečnu Clarkovou, jež byla zde v nemoc- nici a podstoupila operaci, která se se zdarem setkala a z níž pozdravila se tak dalece, že mohla se z babičkou vydati na cestu. Pí. Káralová slíbila, že mně ráno na- věstí, však bohůž se tak nestalo a jelikož jsem zde měla právě návštěvu, neboť se zde odbyval se sjezd klubů Komenských, nebylo mně možno paní Káralovou vy- hledati. A jak jsem se později do- věděla, odebrala se ve středě se svojí neteří do svého domova ve Verdigre. Přejí slečně brzkého úplného zotavení a mé milé přítelkyni tentokrátě prominu, když mi slíbí podruhé nápravu.

Mile jsem byla potěšena pohled- níci, zaslano mu z St. Joseph, Mo., paní S. Vocaskovou, dispo- zavatelkou naší "Ženské Hlídky", za což věřím díky!

Mile jsem byla potěšena setká- ním se opět s p. Breuerovou, mam- želkou p. dra. Breuera, z Lincoln, Neb., jež přijela na sjezd klubů Komenských se slečnou Libuší, kte- rá byla zástupitelkou, a rovněž se sleč. Boženou Fittlovou z Swan- ton, Neb., kde se bude odbyvati příští sjezd klubů Komenských, na číž se členové již od teďka těší. Doufám, že do té doby bude již po válce a bude se moci klidněji pracovati i v oborech vzdělava- nich. Všem zástupcům a hostům tohoto sjezdu volám: Na zdar!

V úterý se odbyvala schůze ženského vojenského výboru, za slušného účastenství. Výbor na plení pokrajuje zdárně, neboť členky téhož již dohotovily 43 svesetrů a několik ještě mají jich rozdělna a jakmile dostoupí poč- 20, velikostka, pí. Stěněnková, oslaví tuto nádlost ve své resi- denci koléti a kavou.

Výbor ošetřovatelský, pod do- zorem pí. L. Mískovské, evičen pí. dr. Olga Sťastnou, znamenitě po- krajuje. Tak též i výbor na ho- tovení zásob pro Červený kříž, kteréhož velitelkou jest pí. Jos. Hudcová, zahájil svoji činnost a sice v dřevěném přístavku školy vojenského výbor českých žen a zakonpení potřebných látek ku práci pro nemocní, jichž je velí- ce nutná potřeba. Ženský výbor snažně žádá ty, jimž leží na srdci zdar, jak Česku zámořských, tak též i této země a jíž sympatizují za syny, kterých obětují životy své za nás všechny, by hleděti ales- pouh přispěti na potřeby pro ne- nemocné, by v pádu zranění byli alespoň hoši důkladně v nemoc- nici ošetřováni, neboť mají v Ev- ropě velký nedostatek těchto potřeb a snažně nás žádají o vý- pomoce. Tož, krajan, neodkladně jednejme!

Dne 14. t. m. bude pořádná So- kolkami v síni Sokolské na 13. me- zi Dorcas a Martha ul. zábava, a tož hleďte alespoň věnovati 25 c. za listek, na tento humanitní podnik. Pomozte, kde kdo tma, již za nás trpí!

Marie Smolková, Tryon, Neb., 25. června 1917. — Ctěná redakce a vážená paní pořadatelko "Žen- ské Hlídky" v milém nám časopis "Pokroku", jehož jsem odběra- telkou po 18 roků a plnou letár- kou po posledních 30 roků. Se čtenáří tohoto znamenitého čas- opisu přejí si seznamiti se jako manželka Franka Smolika a nej- dříve dovolím si vás upozorniti, že zasílám zároveň dva dopisy, jež týkají se našeho syna, jejichž ob- sah laskavě uveřejte ve "Pokro- ku" a zároveň sdělte, co bychom měli v případě našeho syna pod- niknout. — Syn náš je 17letý a — bez vychloubití — znamenitě hoch, který značnou část práce na

farmě naší vzorně vykonává. Jak z přiložených dopisů seznáte, pro- dělal krátký kurs v oboru farma- rení. V tomto roce obdělává zvlá- ště pro sebe 3 akry, na místě jed- noho, pro univerzitní hospodářský odbor v Lincoln. V roce 1915 ob- dělával totiž jeden akr pozemku, na němž vypěstoval 36 bušů kuku- říčce; v roce 1916 na tonu sa- mém kuse vypěstoval 48 bušů, což nejlépe dokazuje, jak dobře na pozemek ten dohlíží. Nechci do- pis svůj příliš prodlužovat. Jed- ině chci podotknout, že náš Jerry jest celý, pracovitý hoch. Máme množství známých a dobrých přá- tel po celé Nebrase, South Dako- tě a Wyomingu, kteří jsou zádo- stívi vědět, jak se nám v zdejším pískových vrších vede a tu si jím přejí prostřednictvím tohoto u- nás i přátel tolik oblíbeného čas- opisu sdělit, že se nám zde vede a daří znamenitě. Český číst mo- hu velmi dobře, však psaní mně jde již volněji, doufám ale, že re- dakce dopis můj v náležitou formu upraví. První dopis našemu syno- vi zaslal p. W. H. Schellberg ze South Omaha, 1. února 1916, ve kterém píše: "Pane Jerry Smolík, Tryon, Neb.— Ctěný příteli! Byli jsme upozorněni p. L. T. Skinnerem z hospodářské kolleje v Lin- coln, že jste byl počten prvu cen- nou v okr. zápose chlapeč na ob- dělávání akru půdy, který se ob- dělával v roce 1915 a pro nějž Stock Yards Co. uvolila se opatřit ceny. Dnes tudíž posílám na p. Skinnera poukázku ve váš prospěch a jež- zní na \$8.00. — Činí nám potěšení poznáti, že jste projevůl značný zájem při zápose v minulém roce a nadějeme se, že, následm zku- šenosti a zdaru, jichž jste docílil, opět se s obnoveným zájmem bu- dete podílet na zápose v roce 1916. Společnost Stock Yards opět pro tu příležitost ceny opatří. Sčůsta- níte li se opět záposu, nepechnu- jeme, že budete zase úspěšným a jako v minulém roce, i tentokrátě cenu získáte. — Druhý dopis, datovaný z 15. února 1917, zaslal p. L. T. Skinner, z univerzitní far- my v Lincoln, jež psal: Ctěný Jerry! Jelikož jste byl jediný hoch v okresu McPherson, který projekt na pěstování kukuřice do- končil, bylo vám tudíž příkřtomu okresní předáctví. — V patřičném čase okr. vůš školzodorce obdržel od Nebraska Farm Journal zla- stý klubovní medál a zvláštní do- svědčení o výkonu. Zároveň by- lo vám příkřtomu bezplatně okrú- ní jízdné do státního klubovního kongresu, který se bude v červnu na univerzitní farmě odbyvat. Mi- mo to bude vám byl a strava, po dobu vašeho tam pobytů, zdarma poskytnuta. — Třetí dopis byl na- šemu synovi zaslán z Omaha od Nebraska Farm Journal, 17. čer- vna 1916, ve kterém redaktor A. G. Kittell psal na E. S. Upldke v Tryon a sděloval mu, že zároveň posílá medailonu pro vítěze v zápose nebraských chlapeč a dývat při klubových práci, jakož i dosvědče- ní o výkonu pro toho vítěze. Obo- j bylo věnováno jmenovitěmu čas- opisu a zasláno na náležitou ob- voru rozšířené služby na hospodá- řské kolleji, který na zápose vedl dozor. Pro opatření podpisem p. Upldke byl v dopise žádám, by medailo i dosvědčení při příležito- sti odvedl Jerry Joe Smolkovi. — Příloženyjmi dopisy nechci se ani dost málo vychloubat, jediné pod- otýkám, že se z úspěchu svého nadějeného syna těšme. Doufám též, že mi čtenáří prominou, jakli jsem se poněkud šířeji rozpovsala. Paní pořadatelku a všechny čte- náře srdečně zdravím.

Ctěná paní! Právem můžete bý- ti s vášni et. manželém hrými nad úspěchem svého nadějeného syna a kdybyste jej nechali ve studiích zemědělského odboru pokračovat, není pochyby, že by svým nadáním značně vynikl, jež- to dle všech známek odbor ten jež též a tu je vždy zdárný výsledek zajisté. A svou půli mně z. jež sloužit jiným dobrým příkladem. Vás srdečně zdravím

Pořadatelka.

Frances Novotná, Lincoln, Neb., 22. června 1917. — Ctěná paní pořadatelko "Ženské Hlídky" — Dovoluji si vás uvědomiti, že jsou v těchto dnech obdržela přeč čísto "Pokroku" a tudíž doufám, že mně bude i na dále časopis tento správně docházet. Zároveň se do- mnívám, že nebude na škodu, když několikrátky v milém nám ča- sopise se starými čtenáří sdělím

něco pro obveselení mysle, ovšem, bude-li mně dovoleno, neboť mně jaksi nechce svědomí dát pokoje a stále se mi zdá, jako by mně šep- talo — neboť při svém štěstí so- bečkou a dopřejí je i jiným a zvlá- ště za nynějších poměrů, kdy mno- ho lidí žije v dešné hrůze a stále jen myslí na válku. Ve skutečno- sti však je tomu jinak, nežli jak lid na všechny ty okolnosti podílí. Válka není snad ani tak hroznou, jako jiné věci a události, které se demě v době míru odehrávají. — Sladce a s klidnou myslí umějí se za vše spravlivou. Hroznější však jest soukromý nesvár mezi jednotlivci, kdy při všem utrpení dostane se pokofenému ještě vý- směchu. Sladce však se trpí spo- lečně — v lásce a bětování se pro celý svět a není vyloučena mož- nost, že si všichni národově po- zorněji a na místo války budou pěstovat vzájemnědu lásky, však to nyní nechme stranou, neboť nám se přítomně jedná — zvláště, za kterýmto účelem vynasazuje se všichni, pokud nám síly naše sta- čí a pomůžeme z lásky a nikoli z přinucení. Vždyť pod počity lásky vše se vzpruží, neboť láska vše zmuže a všecka příkoří snese a kde panuje láska, tam se i to nejkrú- tější utrpení nepečí. Zajisté lá- ska k vlastní člověka síli. Kdyby člověk byl králem celého světa, žádného štěstí ani pokoje nebudu mít. Největší zlo na světě působí ona bezohledná houbá za dollarem pro slávu a modu. Na nás, ženách, záleži nehraniti vše, co se dá a ž- triti na všem v domácnosti, kdežto mužové měli by opět přilnout k té houbě a pomáhat též jak se dá. Vůbec všichni lidé měli by více k té houbě houbat a své dívky vychovávat v lásce, učít je pravdu znát a přírodu milovat. Kdo mi- luje přírodu, je veden nadpozem- skou moří, jeho mysl je povznes- ená a vše, co se ve světě děje, beře s úsměvem a s tou myslí všužně se našemu Strýci Samovi a vše- možně mu buďme penězi i svojí silou nápomocni.

Františka Svobodová, Missoula, Mont., 20. června 1917. — Ctěná paní pořadatelko a milé denky! Pozoruji, že naše "Hlídko" jaksi povážlivě na dopisy se teněi a pra- to musím sama načim do naší sta- té přispět. Věřu, že se s učiním tak snadno neodkládá, jako se psaní. Zajisté že jste každé pilně zareg- staná záhadkou, a to tím více, když i pan prezident ve svém po- selství nás nabídal, a bychom vy- předovali všeho co nejvíce. Tešíli jsme se z toho, že nejsme v Evropě, kde ta strašná válka řádí, však hle, nyní i na nás zde došlo a to- jen k vůli těm Němcům. Někteří hubují na kaizra, však dle mého pozvání, jsou ti Němci všichni stejní a sama mám dopal na všodi- ny, proto že jim nadržuji i ti, kte- ří již zde jsou rození. Jako zde u nás německý běhouník, jež měl dlouhý jazyk a nestonálně vyslovil se proti naší americké vládě. Při- šel si pro něto z posledky důstojník a ten ho doufnil, že musel utívat hřevdínatý prapor polibit. Ostatně všude musejí stát hlídky a bedlivě strážiti mosty a tunely. Před- dvěma dny dříve ehlapi přišli k tu- nelu na mlvauecké dráze, vojín na stráž však jim naradili, aby se i- hmed odhlídli. Čizinci však po něm střelili a třetili jej do nohy. Vůak vojín též střelil — dvanáct výstřelů bylo vyměněno. Za oku- mánek na místo střelby dostavilo se více vojínů — kteří asi v mil od města táboři — po většlech však nebylo nikde ani památky a z toho do vidět, že měli v úmyslu tunel do povzří vyhodit. To samé se o- dehrálo na dráze Northern Paci- fic, jež není daleko od Milvauecké. Zdejší studující jich též už něko- lík vyplatili. Ve Bozeman onehdy též chtěli vyhodit tunel, nežli ale se občané ozbrojili a tam přišli, tu- lotrovní epichový uprobili. Nyní v místech těch je stráž sesílena a vů- bec Němci i se svýmí nohlady musí heky držet jazyk za zuby. Ano, milé družky, plně cítím s vá- mi, neboť jak se z Pokroku doví- dam, šlo našich hochů dost pod- americkou vládku bojovat a to pro neuvěřenější ádel — volnost a svobodu a lidskost. Vůak si to po- myslete, kdybychom byli v Če- chách, že by museli stejně jít bo- jovat, ale pro Němce, kteří si chtě- jí všechno podmanit. A když to si pomyslíte, zajisté se vám olebeí, proto měl by každý, kdo sbepou jed- nět, jít k vojsku. Vždyť Ameri- káni by si mohli též pomoci — co nám je do Evropy! Vůak ani

přece jdou, ježto nyní vědí, že se Amerika válece vyhnout nemůže, poněvadž kdyby Němci zvítězili, byli by svou silou jisti a vrhli by se na Ameriku. Je tudíž lépe, když jich je více pohromadě, neboť jediné tak se jim podaří Němce pokofit. — Musím se též zmínit, že jsem byla s jara ve Spokane, Wash. Obdržela jsem totiž tele- gram, že je deera nemocnou. Nyní vůak, díky, jest opět již zdravou. Za svého tam pobytu navštívila jsem též tamní naše krajaný: by- la jsem u pp. Týru, Čirbuláků, Špacáků a Vančků, ježichž syn Otta se dal odvést k námofikům a slouží již třetí rok na podmof- ském člunu. Čirbulákův syn chce též jít na vojnu; bude tudíž dost čestných hochů u vojska strýce Sa- ma, podle toho, jak jsme četli ty dopisy "od našich hochů". Já je jmenuji, jakoby patřili do naší ro- diny. Tedy vojáckové, jen hodně a často pište, neboť my vaše dopi- sy všichni s radostí čteme. "Vi- vat" a všem vám přejí šťastný a ve zdraví návrat. Meškala jsem právě ve Spokane, když verlování vojnu začalo. Tehdy z setniny vo- jínů pochodovaly a za nimi Čer- vený kříž v automobilech. Vlak už na ně čekal, neboť měli odjet. — Nastalo loučení a tu i kapitán je- jich, který nedávno přijel z Me- xika, se loučil s manželkou a de- rvačkou. V tom čase panoval všde- samý ruz a chvat, neboť i dívky dávaly se zapisovati do služby S. S. V týdu tom měli rekuty z Montany velkou ovaci ve Spokane, kde jsem se zadržela 12 dní. Když jsem se pak vrátila domů, tu na velikonoční neděli byla u nás velká slavnost. Skauti uspořádali velký průvod, název se šlo do vel- ké divadelní budovy, kam ale mno- ho osob vůbec se nedostalo. Dvě hudební kapely hrály a mezi jiny- mi též dvě paní řecily a tu si již- ště pamatují, jak jedna z nich se vyslovila, že Němci nejsou již na- ši ni bratry. Dlouhou přednášku měl jeden presbyteriální kazatel, jež- líčil, co všechno Němci spáchali v Belgii a i jiné. Ve Spokane něme- čtí turnerí mají svoji síň, z níž ale německou vládku i s kaizrem od- klídli, aby prý ji někdo nerozstří- lel. — Na konec pak všichni pří- jímte srdečný pozdrav a jen hod- ně dopisujte! — Zároveň posílám \$1.00 pro Červený kříž.

Ctěná paní! Přijměte díky za do- pis a zvláště mně těší, že jdete do- brým příkladem v před, tak aby "Hlídko" v pohutě této době na- dobro neoslřela. Budtež ujistěna, že vaše dopisy jsou vždy vítané a je- nu pilně v dopisování pokračujte, čímž už nejspíše ostatní dopisova- telky, k činnosti pouhete. Zasláný dollar pro Červený kříž jest od- veden na patřičné místo a záro- věn vám posíláme knoflik s Čer- veným křížem. Přijměte i vy sr- dečný pozdrav od

Pořadatelky.

Pan Anton Dredlová, členkyň českého děmského vojenského vý- boru, Crete, Neb., 2. července 1917. — Ctěná paní pořadatelko "Ženské Hlídky"! Opět se chá- pu přa, a bych vyhověla Vašemu práni a napsala pár řádek, jak pokrajuje náš český obzavkový vojenský krouzek. Jsem oprav- ní hrda na obětavost, dovednost i ochotnu práci našich českých dam, které ochotně každou středu scházejí se ku práci do sokolské síně, vzdor tomu, že i ve svých do- novech mají jistě plně ruce pra- ce. Mnohé nejen se pracují, ale pomáhají peněžité dle možnosti. Nasé milé sestry na turnich ne- pohyb nám nyní pomáhají při práci, majíce nyní mnoho práce na turnách, ale jsou zase ochotny vypomáhat peněžité. Náš Český Obzavkový Krouzek utěšně vzrá- stá a není jedině pracovní sežúze, aby nové pomocnice nám nepři- byly. My jistě radostně vítáme každou novou členkyň mezi sebe a přály bychom si, aby každá če- ská žena pomáhalá v této důležite- a slechetné práci. Kromě ná- šeho českého krouzku existuje u nás ještě americký obzavkový krouzek, který také velice lóbre pokrajuje, a kde i velká část ná- ších českých dam pracuje s ameri- ckými dámmi. My máme v sa- šem českém krouzku mnoha se- ster, které neovládnají posní do- bré anglické jazyk a tak český utulivší sestra opět Česce nejlépe porozumí. Jsme mezi sebou jako rodině sestry a na středu odpole- dně se vždycky těšme. Předce- lými našeho českého krouzku a jest

sl. A. Trnková; místopředselky- ní, pí. Božena Dřelová; tajemník, pí. J. J. Eliášová; dopisujíci ta- jemník, sl. Hattie Šestákova a po- kladník, pí. J. W. Sedláčková. Výbory majetku jsou — pí. K. M. Tobíčková a pí. Frank Dřelová. Následující dámy a pánové při- spěli našemu českému krouzku: E. H. Miller \$29.00, Po 5 doll. dámy: K. J. Sládek, Frank Trník, Antonie Helel, Mat. Kostka, An- ton Dedla, J. W. Sedláček, Joe Pomajzl, Frank Frolík, Václav Mozler, Josef Mozler, Frank Mo- zler, A. J. Alsamit, Frank Zelený, Jos. Kulhánek, Frank Eltze, Jan Šťastný; páni: Jan Trousil a Vá- clav Matějka. Po 3 doll. — dá- my: Václav Hroník, Jos. A. Hoch- níček, Jos. Bochníček st., Frank Váverka, Louis Trník, James Ku- beck, Anton Rejcha, Nettie Walk- lin, Rudolf Gerner, Frank Drdla, sl. Hattie Šesták a p. J. S. High- ton. Po 2 doll. dámy: Anna No- havec, Františka Antl, Josef Wo- lešenský, Jan Fritz, Josef Homol- ka, Anna Kučera, Albert Machá- ček, Martin Máca, Josef Vávra, Karel Andel, Marie Jelínek st., Frank Kučera, Jos. Andel, F. H. Havlík, Silver Lake, Minn., Anton Honký, Václav Stehlik, Karel Mach, pí. Kofejš, sl. Milena Ko- lejš a Leo Marek. Po \$1.75 pí. Marie Šklíba. Po \$1.50 — dámy: J. J. Eliáš, Jos. F. Sedláček a Vá- clav Dřivo. Po 1 doll. — dámy: Sl. Marie Mařánek, C. Marchlino, Ant. Zajíc, Jos. Šafář, Antonie Matějka, sl. Anna Matějka, Josef Znamenáček, Frank Marcelino, Jaroslav Vrský, Anton Husa, Jo- sef Unger, Josef Pavlík, Jakub Vošta, sl. Marie Kozelub, Anton Andel, Ant. Pomajzl st., Karel Kotmel, Josef Tíšer, Vance Po- majzl, Josef Dédie, Barbora Mu- šil, Emma Dymáček, Josef Pra- chej, Václav Plouzek, Frank Un- ger, Frank Máca, A. C. Chloupek, Anna Spínar, F. G. Pomajzl, Jo- sef Pet, Jan Juříček, Františka Draský st. a pánové W. S. Mar- tindale a W. C. Collett. — Náš če- ský odbor obzavkového krouzku děkuje srdečně všem oložitým dárcům a zároveň proší o další peněžité přispěvky, za které jest hupován materiál na dělání obva- zů, — S velkým a srdečným po- zdřavem celému vojenskému dě- mskému výboru, všem členkyňm obzavkových krouzků, Vaše n- přímání — pí. Anton Dřelová, členkyň českého děmského voj- ského výboru.

Ctěná přítelkyně! Těší mš skú- točně, že se české ženy v Crete či- ni a že nám o tom díváte zprávu, což doufám, že i jiné, kde ženy založily pracovní krouzky, poda- ří nám o své činnosti zprávy, tak jako my zde číáme, tak a bychom se ve spolek povzbuzovali. Pře- jeme Vám úspěch vprostřem a aby přece tyto vydutné přispěly nejen k úlevě, ale k bozkému vítězství spojením. Srděně Vás zdraví a přeje zdar Vaší záze- — Pořadatelka.

H. Krausová, Waterville Kans., 31. června, 1917. — Ctěná paní pořadatelko "Ženské Hlídky"! Pro- sím, odpusťte, že také přičiním s dopisem, ač dosti neradů tak činím, neboť se obávám mocný kri- tiky. Milý "Pokrok" obdržím již, co jsem v Americe — 10 roků — a to jen k vůli tomu, že bych také ráda alespoň někdy nějaký dopis k otistění poslala. Tento krátě však to nutnost vyžaduje, tak nevim, jestli tu uvážíte, Ráda bych dala jiným výstrahu. Tak před nějakým časem jsem byla v Onaaze za p. doktorem Chaloupkou a když jsem se do- věděla, že není doma, tak jsem se odhodlala, že pojedu domů, ale přece jsem se tam všdu zdržela a po 3 dny zdržovala jsem se u jisté paní, když tu, přijde domů, shledala jsem, že mně sdělila hebdvábní hlúza a lahůlky. Tak, užli čtenáří a čtenářky, když ná- kam pojedete a někde se ubytje- te, tu neš jdete pryč, tak si na- před všechno prohlédnete, ježto po odejiti je těžko a již pozdě se po učem shánět. Když má již člověk ke kovářskovi, tak je lépe jít hned ke kováři a nejlépe de- ho- telu a dostane člověk svůj pokoj a může si zamknout a jít kam chce — stojí to stejné a člověk má všo- chno jistě. Odpusťte, paní pořadatelko, že na ponejprv přicházím s tak příčvím dopisem. Co se mně tyká, je bych mohla psít kaž- dé týdy do milého "Pokroku", ale nechci vás obtěžovat.